

iværksættelse af foranstaltninger i henhold til folkeforsikringslovens § 60 *ikke* skal kunne indankes for ankenævnet for invalideforsikringsretten, så at ankenævnets kompetence begrænses til spørgsmål om tilkendelse og inddragning af invalidepension, bistands- og plejetillæg og bistand- og plejeydelse samt erklæringer vedrørende de i §§ 247 og 248 i lov om offentlig forsorg omhandlede sager.

Ved ændringsforslaget om en ny affattelse af lovens § 45, *stk. 6*, reduceres det foreslåede ankenævns størrelse med 3 medlemmer, så at nævnet kommer til at bestå af en formand og 5 andre medlemmer. Der næredes i udvalget ønske om, at den foreslåede nye repræsentant med tilknytning til den offentlige arbejdsanvisning m. m. får mulighed for samarbejde med de kontaktudvalg, som er etableret i henhold til lov nr. 130 af 25. maj 1956 om samordning af foranstaltninger for erhvervshæmmede med særligt henblik på erhvervshæmmedes indpasning i arbejdsmarkedet.

Ændringsforslaget medfører i øvrigt, at ankenævnets formand ved sin udnævnelse skal fyldestgøre de samme betingelser som formanden for invalideforsikringsretten, og at lægerepræsentanterne udpeges efter samråd med sundhedsstyrelsen.

Udvalgets ordfører, *Holger Larsen* (S), udtalte ved 2. behandling sin beklagelse af, at der ikke var opnået politisk enighed om den nydannelse, lovforslaget indholder. Det drejer sig om en lovgivning, hvor der skal tages hensyn til mange menneskelige problemer, og det ville derfor have været værdifuldt at undgå en politisk strid om sagen. Han anbefalede lovforslaget til vedtagelse i den form, socialdemokratiets og det radikale venstres udvalgsmedlemmer havde tiltrådt i udvalgsbetænkningen.

Krogh (V) oplyste, at der i hans gruppe var forståelse for spørgsmålet om indførelse af en appelinstant for invalideforsikringsretten, men at løsningen af de i forbindelse hermed stående meget komplicerede problemer burde forberedes i den nesatte kommission om invalidernes forhold. Såfremt man skulle nå til en foreløbig løsning, måtte hans parti kræve følgende ændringer i forhold til det foreliggende forslag.

For det første ønskede han, at det skal være en person, der opfylder betingelserne for at være landsdommer, der skal være formand for ankenævnet, idet hans parti ikke kunne godtage en statsvidenskabelig kandidat eller en økonom på formandspladsen. For det andet ønskede han ikke alene appelmulighed for invaliderne, men også for det offentlige, eventuelt ved at et mindretal i invalideforsikringsretten fik adgang til at appellere retsafgørelser, der er truffet af rettens flertal. Endelig ønskede han, at visse bestemmelser i den bestående lov om genoptagelse af sager ændres under hensyn til ankenævnets oprettelse, så at det fremtidig kun bliver muligt at forlange sager, der er afgjort ved ankenævnet, genoptaget, hvis der